

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/258/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314209070
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4314209070.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudcov JUDr. Dušana Harbutu a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného: JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti odporkyňi: H. L., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko: U., M. R. S. XX, o zaplatenie 467,88 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Levice z 15. januára 2015 pod č. k. 12C/86/2014-89, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 467,88 eura, so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 438,51 eura od 03. 12. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 467,88 eura od 03. 12. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 28 eur a trov právneho zastúpenia v sume 98,98 eura z titulu poskytnutia spotrebiteľského úveru vo výške 575 eur na nákup spotrebného tovaru. Odporkyňa sa zaviazala splatiť úver v 30. mesačných splátkach, každá vo výške 31,80 eura, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15. 02. 2012, ale svoj záväzok splácať úver riadne a včas nesplnila. Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že navrhovateľ s odporkyňou uzavreli dňa 04. 01. 2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyňi peňažné prostriedky na nákup spotrebného tovaru v hodnote 575eur ich poukázaním na účet predajcu. Odporkyňa zakúpila tovar v celkovej hodnote 605 eur, ktorý tovar jej bol dodaný podľa Zmluvy 09. 01. 2012 a pri podpise Zmluvy uhradila priamu platbu predajcovi vo výške 30 eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako fixná vo výške 39 % p.a., RPMN 46,78 %, priemerná RPMN 45,66 %, poplatok za poistenie 4,99 %. Odporkyňa sa zaviazala splácať v 30. mesačných splátkach po 31,80 eura so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola určená na 15. 02. 2012 a konečná splatnosť úveru 15. 07. 2014. Celková čiastka k zaplateniu podľa Zmluvy predstavuje 908,70 eura. Poplatky za poistenie úveru predstavujú v súhrne sumu 45,30 eura. Odporkyňa teda mala navrhovateľovi vrátiť celkovú sumu 954 eur, pozostávajúcu z istiny v sume 575 eur, zmluvne dohodnutých úrokov v sume 333,70 eura a poplatkov za poistenie úveru v sume 45,30 eura, ako uviedla aj právna zástupkyňa navrhovateľa vo vyjadrení zo dňa 01. 12. 2014.

Daný právny vzťah účastníkov konania vzhľadom na charakter subjektov posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorý je potrebné aplikovať okrem Zákona o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Poukázal

na ustanovenia § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52, § 566 Občianskeho zákonníka a § 497, § 501, § 502, § 369 Obchodného zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a uviedol, že navrhovateľ si návrhom uplatnil zaplatenie sumy 467,88 eura zloženej z istiny 438,51 eura a dlžných úrokov, poplatkov a poisťného 29,37 eura. V dôsledku skutočnosti, že odporkyňa nehradila splátky riadne a včas, došlo k zosplatneniu úveru podľa navrhovateľa k 03. 12. 2013, s čím sa nestotožnil, pretože oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 09. 02. 2013 bolo odporkyni doručené 12. 12. 2013, dlžnú čiastku mala uhradiť do 14 dní od doručenia tohto oznámenia, teda zosplatnenie celého zostatku dlhu nastalo až 27. 12. 2013, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania. Do zosplatnenia zostatku dlhu odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkovo 549,50 eura. Túto sumu navrhovateľ započítaval v súlade s bodom 2.1. časti 3. Zmluvy najskôr na úroky, poplatky, poistenie a nakoniec na istinu, a teda na istinu bolo započítané len 136,49 eura, na zmluvné úroky 276,92 eura, na poplatky za poistenie 28,69 eura a na náklady spojené s uplatnením pohľadávky 107,40 eura. Poukázal na ustanovenie Zmluvy v časti 3. bod 2.1. upravujúce poradie započítavania splátok, ktoré nebolo individuálne dojednané, je v rozpore s § 566 ods. 2 OZ a je z toho dôvodu neplatné. Plnenie dlhu v splátkach je možné považovať za čiastočné plnenie dlhu, ako je uvedené v cit. ustanovení, preto mal navrhovateľ splátky započítavať najskôr na istinu. Navrhovateľovi neuznal započítanie sumy 107,40 eura ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keďže tieto náklady navrhovateľ na jednej strane ani nepreukázal a na strane druhej do spisu predložil rozpis uvedených nákladov, ktoré sú v celkovej sume len 81,56 eura (č.l. 56 spisu) a pozostávajú okrem poštových a telekomunikačných nákladov aj zo mzdových nákladov na pracovníkov, nákladov na priestory, software a odpisy IT zariadení a nábytku. Požadovanie úhrady takýchto nákladov od odporkyne považoval za rozporné s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Vzhľadom na skutočnosť, ak odporkyňa podľa Zmluvy mala celkovo zaplatiť 954 eur, z čoho istina bola 575 eur, zmluvné úroky 333,70 eura a poplatky za poistenie 45,30 eura, platby odporkyne uhradené do dňa zosplatnenia v sume 549,50 eura súd započítal najskôr na istinu (575 eur - 549,50 eura = 25,50 eura), tzn. že k 27. 12. 2013 ostávalo odporkyni uhradiť istinu 25,50 eura, zmluvné úroky s poplatkami 379 eur (333,70 eur + 45,30 eur). Do omeškania sa teda dostala od 27. 12. 2013, kedy má navrhovateľ právo na úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne, avšak len z istiny 25,50 eura, nakoľko úroky z úrokov a poplatkov sú neprípustné a v rozpore so zákonom, keďže právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov a poplatkov) veriteľovi žiaden zákon nepriznáva. Odporkyňa dňa 21. 08. 2014 uhradila sumu 338,30 eura, úroky z omeškania tak bola odporkyňa povinná zaplatiť za obdobie od 27. 12. 2013 do 20. 08. 2014 vo výške 8,25 % ročne zo sumy 25,50 eura, čo činí 1,32 eura. Z uhradenej sumy 338,30 eura odpočítal zostatok istiny 25,50 eura a úroky z omeškania 1,32 eura. Na úhradu zmluvných úrokov a poplatkov tak ostalo 311,48 eura, pričom dňa 02. 10. 2014 odporkyňa uhradila ďalších 25,54 eura, dňa 10. 10. 2014 ešte 41,76 eura, čo po sčítaní činí 378,78 eura, t.j. zaokrúhlene 379 eur, teda presnú sumu zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie. Ku dňu rozhodnutia súdu tak odporkyňa splatila celý svoj splatný záväzok aj s úrokmi z omeškania. Nárok na úroky vo výške 39 % ako navrhovateľ žiadal v návrhu aj po čiastočnom späťvzati, navrhovateľ nemá, nakoľko tieto už boli vyčíslené a započítané do splátok a ich ďalšie priznanie by bolo duplicitné. S poukazom na uvedené súd podaný návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ napadol rozsudok v zákonnej lehote odvolaním z dôvodu nesprávneho skutkového zistenia a právneho posúdenia. Uviedol, že nesúhlasí s posúdením poradia započítania splátok a nákladov s uplatnením pohľadávky. Prvostupňový rozsudok je nepreskúmateľný, pretože z neho nevyplýva, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal a jeho právna argumentácia nie je presvedčivá. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľ nevedel počas konania zdôvodniť ním požadované sumy a rovnako v odvolaní neuviedol, ako dospel k žalovanej sume, z akého dôvodu považoval súdom nedostatočne zistený skutkový stav. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 201, § 204 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), pretože odvolací súd nezistil výnimky odsekov 2-7 citovaného ustanovenia, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dáva možnosť odvolaciemu súdu vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa a to po skutkovej, ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd, čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní ďalšie dôvody.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaniu odvolania navrhovateľa, zaoberal sa namietanou vadou konania spočívajúcej v nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle citovaného ustanovenia ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Odvolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdom prvého stupňa bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou navrhovateľovi realizáciu jeho procesných práv.

K navrhovateľom namietaným nedostatkom, týkajúcim sa odôvodnenia napadnutého rozsudku (nepreskúmateľnosti), odvolací súd poukazuje na uznesenie občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, v ktorom súd dospel k právnomu názoru, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Tento rozsudok bol v uvedenej zbierke publikovaný ako R 111/1998. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá (len) tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP a § 205 ods. 2 písm. b/ OSP, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 138/2010, 3 Cdo 49/2011, 3 Cdo 165/2011, 3 Cdo 84/2012, 3 Cdo 49/2013, 3 Cdo 18/2013). Na vady konania odvolací súd prihliada, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods.3 OSP).

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Odvolačí po preskúmaní veci dospel k záveru, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

Odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože nezistil vady konania, pre ktoré by musel rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ostatnej časti odvolania navrhovateľ žiadnym spôsobom nezodôvodnil, v čom videl nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, nedostatočné dokazovanie, preto odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) nemal možnosť posúdiť namietanú nesprávnosť rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 OSP a odporkyni úspešnej v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože takýto nárok si neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.